

แบบรายงานการพัฒนาวัตกรรมการเรียนรู้ (ประเภทครูผู้สอน)

ชื่อนวัตกรรมการเรียนรู้

การส่งเสริมทักษะทางภาษาโดยใช้คำคล้องจอง สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2

นางชนมณีภา สุวรรณชัยรบ
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ

โรงเรียนบ้านหนองไหล(พุทธเพิ่มวัฒนราษฎร์)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

การจัดทำรายงานการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ (ประเภทครูผู้สอน) เล่มนี้ ได้จัดทำเพื่อสรุปผลการดำเนินงานตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๙ ซึ่งได้สรุปตามแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการส่งเสริมทักษะทางภาษาโดยใช้คำคล้องจอง สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล ๒

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองไหล(พุทธเพิ่มวัฒนราษฎร์) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านหนองไหล(พุทธเพิ่มวัฒนราษฎร์) คณะครูและนักเรียน ที่ได้ร่วมกันรับผิดชอบในงานหน้าที่ของตนและได้ร่วมคิด ร่วมปรึกษาหารือ ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการและร่วมประเมินผล เพื่อพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง ทำให้การดำเนินการพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย และขอขอบคุณผู้เกี่ยวข้องทุกคนที่ทำให้เอกสารฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี

นางชนมณีภา สุวรรณชัยรบ
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ

สารบัญ

	หน้า
นวัตกรรม ที่มาและความสำคัญ	๑
วัตถุประสงค์ เป้าหมาย เครื่องมือที่ใช้ กระบวนการพัฒนาความสำคัญ	๒
ภาคผนวก	๙
- ภาพกิจกรรม	

รายงานการพัฒนาวัตกรรมการเรียนรู้ (ประเภทครูผู้สอน)
โรงเรียนบ้านหนองไทร(พรเพิ่มวัฒนราษฎร์)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต ๑

๑. ผู้จัดทำนวัตกรรม

นางชนมณีภา สุวรรณชัยรบ

๒. ชื่อนวัตกรรมการเรียนรู้

นวัตกรรมส่งเสริมทักษะทางภาษาโดยใช้คำคล้องจอง สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล ๒

๓. ระยะเวลาดำเนินการ

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๙

๔. ที่มาและความสำคัญ

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง ๖ ปีบริบูรณ์ อย่างเป็นองค์รวมบนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรักความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคนเพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยมุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับการพัฒนา ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีความสุข และเหมาะสมตามวัย มี ทักษะชีวิต และปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และสำนึกความเป็นไทย ด้วยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมพัฒนาการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ตลอดจนได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้สอน เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู การพัฒนาและให้การศึกษาแก่เด็กปฐมวัยเพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้าน อย่างเป็นองค์รวมมีคุณภาพ และเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ.๒๕๖๐:๒-๔)

ภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ การอยู่ร่วมกันในสังคม จำเป็นต้องใช้ภาษาในการสื่อสารความหมายซึ่งกันและกันเพื่อแลกเปลี่ยนถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกทัศนคติตลอดจนประสบการณ์ให้ผู้อื่นเข้าใจซึ่งจะทำให้มนุษย์สามารถดำเนิน ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น ภาษาเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ต้องอาศัยทักษะการฟัง การพูดซึ่งเป็นพื้นฐานของการอ่านและการเขียนเพื่อติดต่อทำความเข้าใจกับผู้อื่นเข้าใจตน ได้(จินตนา สุทธิจินดา.๒๕๖๒:๒) เด็กปฐมวัยเรียนรู้ภาษาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบ ข้างและสิ่งต่างๆ จากการได้เห็น ได้ฟัง การได้สัมผัส การลองผิดลองถูกการเร้า และการให้แรงเสริม เป็นสิ่งช่วยให้เด็กมีพัฒนาการ ทางภาษาจนกระทั่งสามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร ได้ ดังนั้นการที่เด็กจะสามารถสื่อ ความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจนั้น ต้องอาศัยภาษา เพื่อติดต่อ ทำความเข้าใจกับผู้อื่นเข้าใจตนได้ ต้นติผลาชีวะ (๒๕๔๗: ๑๔๓)

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ข้าพเจ้าได้ศึกษา ค้นคว้าสนใจที่จะพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำคล้องจองตามหน่วยการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาของเด็กปฐมวัย ซึ่งใช้คำ

คลังจองตามหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมด ๔๐ หน่วย การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย และยังสามารถพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ด้านอื่นๆ นอกจากความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องตัว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดละเอียดลออ เป็นต้น อีกทั้งเด็กยังได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่ตีกรอบความคิดของเขา ให้อิสระในการคิดในการทำอย่างเต็มที่และผลของการนำคลังจองมาจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะพูดสำหรับเด็กปฐมวัยนี้จะเป็นแนวทางให้ครูปฐมวัยในการจัดกรรมโดยใช้การเล่าเรื่องตามจินตนาการเข้ามาสอดแทรกในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาด้านต่างๆ ให้กับเด็กปฐมวัยได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์

- ๑ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางภาษา ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมคลังจอง
- ๒ เพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางภาษา ด้านทักษะทางการพูด ด้านการเข้าใจความหมาย และด้านการใช้ภาษา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ
- ๓ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาและความจำ

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองไหล(พุทธเพิ่มวัฒนราษฎร์) ชั้นอนุบาลปีที่ ๒ จำนวน ๒๐ คน

เครื่องมือที่ใช้

คลังจองตามหน่วยการเรียนรู้ระดับปฐมวัย

กระบวนการพัฒนาวัตกรรม

จัดทำแผนการจัดกิจกรรมคลังจอง ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

๑. ศึกษาแผนการจัดประสบการณ์ และแนวการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัยของกรมวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ
๒. ศึกษาแนวการจัดกิจกรรมคลังจอง จากแนวการจัดกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน ระดับก่อนประถมศึกษา ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๔๐ : ๓๖ ๓๗) ลำดับขั้นตอนการสอนคลังจองของ ไพเราะ พุ่มมัน (๒๕๔๔ : ๔๗) การสอนบทร้อยกรองแก่เด็กวัยก่อนเรียนของ จิระประภา บุญชนิดย์ และคณะ (๒๕๔๔ ๘๐-๘๒) และศึกษาการเล่นประกอบคลังจองของ ละออง ชูติกร (๒๕๔๗ ๔๗-๔๘)
๓. ศึกษา คำศัพท์พื้นฐานที่เด็กนักเรียนชั้นอนุบาลปี ๒
๔. นำแผนการจัดกิจกรรมคลังจองไปใช้กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ ๒

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

นวัตกรรมการส่งเสริมทักษะทางภาษาโดยใช้คลังจอง สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล ๒ มีแนวคิดหรือทฤษฎีสนับสนุน คือ ทฤษฎี Active Learning มีดังนี้

ทฤษฎี Active Learning จึงเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างสรรคทางปัญญาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ หรือสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำกระตุ้น หรืออำนวยความสะดวก ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้น โดยกระบวนการคิดขั้นสูง กล่าวคือ ผู้เรียนมีการวิเคราะห์

ครูผู้สอนควรได้จัดประสบการณ์ที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้เด็กได้ฝึกฝน ได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับวัย

การสอนคำคล้องจองสำหรับเด็กปฐมวัยนั้นถือว่ามีสำคัญและมีความจำเป็นมากโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ(ม.ป.ป.: ๓๓) กล่าวถึงประโยชน์และความสำคัญของคำคล้องจองว่า ทำให้เด็กสนุกสนาน ช่วยให้การใช้ภาษาดีขึ้น เตรียมความพร้อมสู่การอ่าน และฝึกคิดฝึกจำ การท่องคำคล้องจองนั้นมี จุดประสงค์พัฒนา ชัซพงค์ (๒๕๓๕ : ๘) กล่าวว่า การท่องคำคล้องจองนั้นมีจุดประสงค์ดังนี้

๑. เพื่อเตรียมเด็กให้สงบ (การเก็บเด็ก) เป็นเทคนิคที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ต่อการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย ดังนั้นถ้านำคำคล้องจองมาให้เด็กท่องในช่วงกิจกรรม การทักทาย การนำเข้าสู่ บทเรียน ระหว่างดำเนิน กิจกรรม และการสรุปบทเรียน หรือก่อนกลับบ้านนั้นมีความสำคัญมากทีเดียว ตามที่ พัชรี เจตนเจริญรักษ์ (๒๕๓๗ : ๓๙) กล่าวว่า ครูสามารถใช้เทคนิคการเตรียมเด็กให้สงบในช่วงในของกิจกรรมที่ได้ ที่เห็นว่าเด็กไม่สนใจ ทำกิจกรรม เช่น ช่วงเริ่มต้น กิจกรรมหลัก หรือช่วงต่อระหว่างกิจกรรม การใช้เทคนิคการเตรียมเด็กให้สงบ จึงเป็นเทคนิคที่ควรใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การเชิดหุ่น การให้ท่าทาง การร้อง เพลง การท่อง คำคล้องจอง การ เล่านิทาน ฯลฯ ทั้งนี้ต้องคำนึงความสอดคล้องกับความต้องการ ความสามารถ ตามวัยและความพอใจของเด็กเป็น หลักเสมอ

๒. เพื่อพัฒนาภาษาเพราะภาษาถือเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งสำหรับพัฒนาการด้านต่าง ๆ เช่น ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ของเด็กเริ่มตั้งแต่การฟังไปสู่การรับรู้ เกิดเป็นความจำ ความคิด ความรู้ความ เข้าใจ ความรู้สึกต่าง ๆ จะถ่ายทอดออกมาโดยผ่านภาษา การพูด (ศิริมาศ แก้วเจริญวงศ์, ๒๕๔๑ : ๑๘) ถือเป็น การแสดงออกทางพัฒนาการทางภาษาด้านหนึ่ง แล้วพัฒนาไปสู่การเขียน และการอ่านต่อไป ซึ่งทั้งหมดนี้คือการ พัฒนาทักษะทางภาษา ซึ่งสอดคล้องกับบันลือ พฤกษ์วัน (๒๕๓๖ : ๒๒) ที่กล่าวว่า พัฒนาการทางภาษา หมายถึง ทักษะทางภาษาที่รวมเอาความเข้าใจ ความสามารถที่จะหา คำศัพท์ การออกเสียง สามารถที่จะผูกประโยคได้ ใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การให้ เด็กท่องคำคล้องจองแล้วเด็กมีพัฒนาการทาง ภาษา เนื่องจากเด็กได้ฝึกการออกเสียง การเลียนเสียงซ้ำๆบ่อยๆ เด็กจะเกิดความจำและเข้าใจความหมายคำศัพท์ และเนื้อหาในคำคล้องจองที่ท่องได้

๓. เพื่อฝึกความจำการท่องคำคล้องจองนั้น เด็กได้ฝึกความจำตามที่กิลฟอร์ด (Guilford) ได้กล่าวถึงความหมายของการจำ (Memory) เป็นความสามารถทางสติปัญญาของมนุษย์ในการสะสมเรื่องราว หรือข่าวสาร และสามารถระลึกได้เมื่อเวลาผ่านไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ๒๕๔๐ : ๑๐๖) ซึ่งสอดคล้องกับพร ทิพย์ ศิริสมบูรณเวช (๒๕๔๓ : ๑๓๑) ที่กล่าวว่า การท่องจำ คือ กฎของการฝึกฝน และการกระทำซ้ำ (Law of practice) ที่ตรงกับทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไดค์ ในกฎของการเรียนรู้ที่เป็นกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำๆบ่อยๆ ย่อมจะทำให้เกิดความสมบูรณ์ถูกต้อง (อารี พันธมณี, ม.ป.ป. : ๑๒๔) เช่นเดียวกันหากเด็กได้ท่องคำคล้องจองอย่างสม่ำเสมอ ย่อมจะเกิดความจำและเป็น ความเข้าใจในที่สุด

๔. เพื่อทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน การท่องคำคล้องจองทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน มี อารมณ์และจิตใจที่ดี ดังที่ณรงค์ ทองปาน (๒๕๒๖ : ๕๑) กล่าวว่า ร้อยกรองสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นข้อความ คล้องจองแบบคำกลอน แต่มีขนาดสั้น ให้เด็กร้องเล่นเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินนั่นเอง ถ้ามีการท่องคำคล้อง จองประกอบท่าทางและจังหวะ หรือท่องคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือก็จะยิ่งเพิ่ม

ความสนุกสนานให้กับ เด็กมากขึ้น เด็กจะลืมเรื่องอื่นๆ ไปชั่วขณะ เนื่องจากมีความเพลิดเพลินกับการได้ท่อง คำคล้องจอง ทั้งนี้เด็กบางคนอาจมีจินตนาการคล้อยตามไปกับเนื้อหาในคำคล้องจองนั้นด้วย

๕. เพื่อฝึกระเบียบวินัยและพร้อมที่จะทำกิจกรรมต่อไป การท่องคำคล้องจองเพื่อให้เด็กมี ระเบียบวินัย กล่าวคือ ในขณะที่เด็กกำลังเล่นส่งเสียงดัง เมื่อได้ยินคำคล้องจองเด็กจะค่อยๆ สงบลงและ กลับมานั่งที่ อย่างเป็น ระเบียบเรียบร้อย ถ้าครูฝึกอย่างสม่ำเสมอเด็กจะปฏิบัติจนติดเป็นนิสัยซึ่งคำว่า “วินัย (Discipline) ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (๒๕๔๖ : ๑๐๗๗) หมายถึง ระเบียบแบบแผนและข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ และ ฎีกฎ ๒๕๒๕ : ๔๐๒) ได้กล่าวถึง วินัย หมายถึง ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่สถานศึกษา กำหนด ขึ้นเพื่อให้ นักเรียนนักศึกษาได้ปฏิบัติตามนั่นเอง

กระบวนการนำนวัตกรรมไปใช้

๑. สายชั้นปฐมวัย ร่วมกันกำหนดประเด็นในการพัฒนา/ปัญหา
๒. พัฒนานวัตกรรมผ่านกระบวนการ PLC ภายในโรงเรียน โดยการมีส่วนร่วมของครู บุคลากรใน โรงเรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเห็นถึงประโยชน์ที่จะนำนวัตกรรมไปใช้ชั้นเรียน
๓. การนำ เข้าสู่ชั้นเรียน ซึ่งเป็นการออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยในตัวแผนการจัดการเรียนรู้ การ จัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งเก็บหลักฐานที่เกิดจากการเรียนรู้ของผู้เรียนและจากที่ครูได้เก็บรวบรวม เพื่อ นำไปสู่การสรุปผลการใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้

ผลที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย (ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ เจตคติ สมรรถนะ)

นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านหนองไหล(พุทธเพิ่มวัฒนราษฎร์) ที่ผ่านการจัดประสบการณ์ โดย ใช้กิจกรรมคำคล้องจองร้อยละ ๙๐ มีพัฒนาการด้านภาษา พฤติกรรมทางภาษา ด้านทักษะทางการพูด ด้านการเข้าใจความหมาย ความจำ และมีการใช้ภาษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการสำหรับเด็กปฐมวัยอยู่ใน ระดับดีขึ้นไป

บทเรียนที่ได้รับ

- ๑) ครูมีนวัตกรรมสร้างสรรค์คนดีใช้ในโรงเรียน
- ๒) นักเรียนมีพัฒนาการด้านภาษา พฤติกรรมทางภาษา ด้านทักษะทางการพูด ด้านการเข้าใจ ความหมาย ความจำตามเป้าของสถานศึกษากำหนด
- ๓) ครู ผู้ปกครอง นักเรียนมีความพึงพอใจในกิจกรรมที่จัดขึ้น
- ๔) โรงเรียนเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้
- ๕) บ้าน วัด โรงเรียน มีความเข้มแข็ง ในการร่วมพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียน

เงื่อนไขความสำเร็จ

- ๑) ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านภาษา พฤติกรรมทางภาษา ด้านทักษะทางการพูด ด้านการเข้าใจ ความหมาย ความจำ เรียนรู้หรือฝึกฝน มีความถูกต้องและตรงตามหลักสูตร และมีการบูรณาการหน่วยการ เรียนรู้ให้เข้ากับชุมชนและอัตลักษณ์ของจังหวัด

๒) ใช้สื่อประกอบบทเรียนได้เหมาะสมและช่วยในการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียน ที่มีประสิทธิภาพ

๓) ครูให้การช่วยเหลือผู้เรียนที่ยังมีความรู้ ทักษะ หรือ ประสบการณ์เดิมไม่เพียงพอที่จะเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ใหม่ มีการใช้วิธีสอนที่แสดงให้เห็นถึงการแก้ปัญหาและให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ตลอดจนการจัดทำบันทึกหลังการสอนเพื่อแสดงถึงเงื่อนไขความสำเร็จในการสอนและสิ่งที่ปรับปรุงหรือพัฒนาในครั้งต่อไป

๔) ผู้เรียนได้รับพลังงานเชิงบวกผู้เรียนได้รับการกระตุ้น เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และมีความกล้าแสดงออกมั่นใจในตนเอง

ภาคผนวก

ภาพกิจกรรม

